

maart 2019. Vijfde jaar.

Blad zonder naam

Periodiek van schaakvereniging EsPion

Goede Jan, het is lente

21 maart. Vandaag komt Jan Fikkens weer thuis. Da's heel fijn. Na pittig aanpoten in Reade is het nu tijd voor de volgende stap, op weg naar het hernieuwde opbloeien. We wensen je veel succes. Dit geldt uiteraard ook voor Peter de Haan. We zullen met liefde je littekens bewonderen. Zet 'm op.

- o - 0 - o -

De flits

Marcel dwong zijn opponent flitsend tot overgave en verlootte één non-alcoholisch drankje naar keuze onder de leden die zijn winnende 'flits' verklapten. De enige inzender en dus winnaar is: Carin. Zij won het flesje tomatensap.

- o - 0 - o -

Valentijnsdagcupcadeau

Onze cupfighters gingen op valentijnsdag ongewoon intiem om met hun bezoekers. Onze vier mannen namen in de kwartfinale een koude douche en lieten zich daarna nog eens grondig afdrogen.

0 - 4. Nou vooruit, volgend jaar beter.

- o - 0 - o -

Voortaan kijk ik graag mee

Mijn spelregelkennis kon wel een upgrade gebruiken en de club had behoefte aan een extra wedstrijdleader. De KNSB organiseerde in Amstelveen de cursus scheidsrechter 1 en twee avonden lang luisterde ik met aandacht naar ons voormalig clublid Eric Roosendaal.

Vanaf nu zal ik af en toe fungeren als wedstrijdleader bij externe wedstrijden.

Joban

Dit lentenummer is bestemd voor:

tja, voor wie dacht je,
voor jou natuurlijk.

Wie schrijft die blijft

Er is een Blad Zonder Naam. En er is een redactie met namen: Johan Metz, Jaap de Kreek en Tom Kooij. Het blad is bedoeld om clubleden betrokken te houden bij de vereniging.

We proberen zo'n 10 tot 12 edities per jaar te maken. Liefst met zoveel mogelijk bijdragen van leden. Gelukkig lukt dit meer en meer. De ingezonden teksten worden zoveel mogelijk overgenomen.

Voor de goede orde werkt de redactie ook als corrector. Typfouten worden uiteraard verbeterd en kleine uitglijers worden weggewerkt. Van 'ik wordt' maken we stilzwijgend 'ik word'. Makkelijk zat.

Moeilijker wordt het als teksten uit de pas lopen, of zo lang zijn dat er ruimtegebrek ontstaat. Dan proberen we in te korten. *'Niet tegenstaande dat ik niet zeker was of mijn plan zou kunnen gaan werken, plaatste ik mijn raadsbeer op veld f4'* wordt bijvoorbeeld samengevat tot *'Met grote twijfels deed ik Lf4.'*

Geredigeerde teksten leggen we graag eerst aan de schrijver voor, ter goedkeuring. Desgewenst met toelichting. Zo hopen we in goede harmonie BZN te kunnen blijven maken. Voor u. Met plezier en grote dank voor elke tekst en alle feedback.

redactie

- o - 0 - o -

SGA 50 jaar

Op 25 maart bestaat de SGA 50 jaar. Dat wordt gevierd met een uitvoerig jubileumprogramma. Van 8 april tot en met 22 september kun je kiezen uit volop festiviteiten.

Vier mee. <http://www.sgaschaken.nl/50-jaar/>

Een jonge godin

Het is nog steeds een twistpunt hoe oud het schaakspel precies is. De algemeen geaccepteerde theorie is die van de Engelse oriëntalist Harold Murray die in 1913 zijn *A History of Chess* publiceerde, waarin het India van vijftienhonderd jaar geleden als de geboorteplaats van chaturanga wordt aangewezen; chaturanga verhuisde via Perzië (zevende eeuw) naar Arabië (achtste eeuw) en vandaar naar Europa (vanaf het jaar 1000).

Deze theorie is niet onaangevochten. Zo scheef Capablanca (zonder overigens argumenten te geven) dat de Chinezen het schaakspel al kenden, en de Russische grootmeester Joeri Averbach is er op schaaktechnische gronden van overtuigd dat het schaakspel veel ouder moet zijn dan Murray veronderstelt. Averbach heeft een speciale studie van het eindspel in het Arabische schaak gemaakt en meent dat het niet mogelijk is dat de Arabieren in een tijdsbestek van slechts drie eeuwen een dergelijk meesterschap hebben kunnen bereiken.

Makkelijker te beantwoorden is de vraag waar de godin van het schaakspel vandaan komt. Haar naam is Caïssa en in 2018 viert zij haar tweehonderdenzesenveertigste verjaardag, voor een godin een prille leeftijd. Net als het spel waar zij de patrones van is (om eens een mooi katholiek woord te gebruiken), heeft zij een voorouder.

In de zestiende eeuw werd het latijnse gedicht *Schachia ludus* gepubliceerd, een werk van de Spanjaard Vila. Het gaat over een schaakpartij tussen de goden Apollo en Mercurius, een partij die door Mercurius gewonnen wordt. Om zijn overwinning te vieren verleidt hij de nimf Schachide die hij betrapt terwijl zij zich baadt in de rivier de Serio. Als compensatie voor haar verloren eer (het ging hier naar hedendaagse maatstaven om een ordinaire verkrachting), biedt hij haar het schaakspel aan. Hij leert haar de regels en geeft het spel haar naam, het spel van Schachide.

Twee eeuwen later werd de Engelsman William Jones (1746-1794), ook al een oriëntalist van beroep, geïnspireerd door dit humanistische gedicht. In zijn versie is het Mars die een begerig oog laat vallen op een nimf.

*'O'er hills and valleys was her beauty fam'd,
And fair Caïssa was the damsel nam'd.'*
Ondanks al zijn inspanningen lukt het hem niet haar te verleiden en omdat hij, minder doortastend dan Mercurius, niet zijn toevlucht wil nemen tot fysiek geweld, vraagt hij Euphon, de god van de sport, een spel te verzinnen waarmee hij zijn uitverkorene kan veroveren.

Het laat zich raden welk spel dat was. Het gedicht van Jones werd in 1772 voor het eerst gepubliceerd, in zijn bundel *Poems*. Weer tachtig jaar later werd de naam Caïssa populair door toedoen van een andere Engelsman, George Walker (1803-1879).

Walker was een sterke schaker die zich al jong uit het toernooispeel terugtrok om zich aan de schaakgeschiedenis te wijden. Hij vertaalde het beroemde boek van Philidor, *L'Analyse du jeu d'Echecs*, (inderdaad, met een 'z') en hij was de eerste schaakjournalist: van 1834 tot 1873 verzorgde hij een wekelijkse schaakrubriek in *Bell's Life*, een Londens tijdschrift.

Beroemd werd Walker in 1850 toen hij *The Chess and the Chess-Players* uitgaf, een boek waarin hij niet alleen over het spel, maar vooral over schakers schreef. Voor die tijd was dat geheel nieuw en het boek werd immens populair. Door dat boek werd Caïssa algemeen bekend als de godin van het spel.

Die populariteit is gebleven. In vrijwel elk (Europees) land bestaat een schaakvereniging die 'Caïssa' heet. In Frankrijk, om precies te zijn in Parijs, was er een zeer bekende vereniging van die naam. Opmerkelijk, en voor een club die naar een nimf genoemd is zeer toepasselijk, werd deze club decennialang bestuurd door vrouwen. De club werd, op het adres rue Pigalle 2, gesticht door Mme Le Bey-Taillis, vele jaren geleid door Mme Chaudé de Silans en vanaf 2001 was Mme Nahed (of Nadine) Ojeh er de baas (bazin). Zij was de dochter van een Syrische minister en de weduwe van een Saoedische wapenhandelaar die haar bij zijn dood een miljardenfortuin naliet.

Zoals van een dame uit een dergelijk milieu te verwachten is, had zij geen enkel gevoel voor traditie maar wel een erg groot ego. De naam van de vereniging werd veranderd van 'Caïssa' in 'NAO', de initialen van madame zelf. Als troost voor de clubleden die liever de oude naam hadden behouden versterkte Mme Ojeh het eerste team: behalve de Franse topspelers Lautier, Bacrot en Nataf en de *émigré* Spassky, speelden ook de Russen Kramnik en Svidler voor NAO.

De jaarlijkse financiële bijdrage van madame (€ 500.000) bleek goed besteed, NAO won vier keer het clubkampioenschap van Frankrijk, vier keer de Coupe de France en twee keer het Europees clubkampioenschap. In 2005 bleek dat madame een veeleisende meesteres was: toen NAO er niet in slaagde het Europees kampioenschap te prolongeren, kwam ze niet meer op de club en een jaar later stopte ze tot ieders verbazing met sponsors. Het verweesde NAO nam toen de naam *Paris Chess Club* aan en fuseerde later met een andere Parijse club.

Het is jammer dat Mme Ojeh de club verlaten heeft, was zij gebleven en had zij besloten een boek over de geschiedenis van de club te doen uitgeven dan had een titel voor de hand gelegen. *L'Histoire d'O*.

De Wedstrijden

EsPion 1 – klasse 1B

Donderdag 7 maart komt de sterke runner-up op bezoek. Zelfs de competitieleider moet er aan te pas komen. 4½ – 3½.

Tegen Zukertort Amstelveen 4

Rudolf van Velden	1 R
Eric Junge	0
Ramon Kok	½
Henk Enserink	½
Roland Wastiaux	½
Pieter Pelleboer	1
Ric Wieringa	0
Constantijn Dekker	1

Dinsdag 9 april volgt de op een na laatste wedstrijd, bij Caïssa 8.

EsPion 2 – klasse 2A

Woensdag 13 februari wordt het er op het zo gemoedelijke Kattenburg niet plezieriger op. 5½ - 2½

Tegen De Raadsheer 2

Mart Ran	½
Peter Urbanus	0
Willem Alpherts	0
Harrie Boom	0
Johan Metz	1
Frans Kerkhoff	0
Marcel Kusse	1
Alfred Vellekoop	0

Donderdag 14 maart mag het in eigen huis gebeuren tegen 'n staartloper. En zie: 6 - 2.

Tegen ENPS 5

Peter Urbanus	½
Mart Ran	½
Willem Alpherts	1
Harrie Boom	1
Johan Metz	1
Frans Kerkhoff	½
Marcel Kusse	1
Alfred Vellekoop	½

Maandag 1 april (haha) uit tegen Almere 6. Statistisch gezien moet winst mogelijk zijn.

EsPion 3 – klasse 3A

Woensdag 27 februari wordt een en ander in een uitwedstrijd – lees het er op na in het verslag – keurig recht gezet. 3 – 5.

Tegen De Amstel 5

Constantijn Dekker	1
Frank Steensma	0
Harold van der Laan	0
Tim van Daalen	1
Bram van der Vegt	0
Ton van den Eyden	1
Raymond Altman	1
Peter Stolp	1

Donderdag 28 maart moet de derde plaats worden verdedigd tegen koploper VAS 10.

EsPion 4 – klasse 3B

Donderdag 21 februari wordt de winst in een uitwedstrijd onnodig verspeeld. 4 – 4.

Tegen Amsterdam West 9

Robert Schalekamp	0
Eugen Merkul	1
Cor Bergveld	1
Mick Vaassen	0
Tom Kooij	0
Jaap de Kreek	0
Jos Hillebrand	1
Meindert Hofman	1

Donderdag 21 maart wordt het elfde team van Caïssa welkom geheten.

- o - 0 - o -

Wie, wat en waar

EsPion

Sinds 23 mei 2014. www.espion.amsterdam

Voorzitter:

Ric Wieringa, 0622 – 45 06 20
voorzitter@espion.amsterdam

Secretaris:

Harrie Boom, 020 – 664 91 39
secretaris@espion.amsterdam

Penningmeester:

Henk Enserink, 030 - 666 40 24
penningmeester@espion.amsterdam
NL43 INGB 0006 5284 13

Bestuurslid externe betrekkingen:

Roland Wastiaux, 020 – 692 43 66
externebetrekkingen@espion.amsterdam

Wedstrijdleider extern:

Henk Enserink, 030 - 666 40 24
extern@espion.amsterdam

Wedstrijdleider intern:

Harrie Boom, 0640 – 47 42 83
Afmelden tot uiterlijk 18:00 uur
intern@espion.amsterdam

Website

Mick Vaassen, 0629 – 56 63 81
webmaster@espion.amsterdam

Redactie

Materiaal (lieft als Word-bestand)
redactie@espion.amsterdam

Het derde dééd 't.

Een voorzichtig optimistisch EsPion 3 rukt uit richting Uithoorn. De verwachtingen zijn hoog gespannen, die 27ste februari. Op papier hoort er gewonnen te worden. We spelen dit keer in een aangepaste opstelling, want captain Raymond had rekening gehouden met onze actuele ratingen en vorm.

Rond 20:15 gaan de klokken lopen. Aangezien ik een stukje mag schrijven, probeer ik zoveel mogelijk rond te kijken om te zien hoe alles er bij staat, al lukte dat niet de gehele avond.

Opvallend is dat op 7 bord e4 wordt gespeeld, iets dat bij EsPion vrij ongebruikelijk is, e4 wordt vaak gezien als een wat agressievere opening en dat blijkt; de avond zou geen enkele remise opleveren.

In plaats van aan het gebruikelijke eerste of tweede bord, speel ik aan bord 4. Daar krijg ik het al snel heel moeilijk. Ik lijk de hoop van Raymond - die het plaatsen van mij aan bord 4 een "vrijwel gegarandeerd punt" noemde - niet waar te gaan maken. Na een halfuur spelen ziet het er positioneel tragisch uit.

Tijdens dit debacle is het op bord 6 opeens voorbij. Met nog ruim een uur en een kwartier te gaan heeft Ton zijn tegenstander al door de klok gejaagd. Die kijkt verdwaasd naar de wedstrijdleader, maar deze kan hem niet helpen. 0-1.

Op bord 8 heeft Peter al een tijdje een betere positie. Hoewel ik de details niet heb kunnen mee krijgen, begrijp ik genoeg van zijn vrolijke gezicht: de tweede overwinning is binnengehaald.

Intussen kom ik in mijn partij op de een of andere manier uit de ergste penarie en ik kijk maar weer eens rond. Naast mij zie ik Bram in de problemen, 2 pionnen achter in een eindspel, en onze captain lijkt mis te grijpen in een ogenschijnlijk goede stand. Het is dus zeker nog niet voorbij.

Tijdsdruk begint de naam te worden van mijn eigen partij, ik heb nog maar 10 minuten en mijn tegenstander rond de 50. Het ziet het er niet goed uit. Maar dan uit het niets overspeelt hij zijn hand en blunderd een pion weg. Na een paar ingewikkelde combinaties sta ik opeens 2 pionnen voor, en hoewel ik sommige zetten bijna mat lijk te gaan, kan ik het steeds net verdedigen met tactieken en trucjes.

Raymond en zijn tegenstander zijn plotseling klaar. Met een grote glimlach kijkt hij Bram en mij aan en laat weten dat hij heeft gewonnen. 0-3 ! Het lijkt allemaal van een leien dakje te gaan.

Inmiddels heeft mijn tegenstander nog één truc in huis: eeuwig schaak. Ik gebruik 5 van mijn laatste 7 minuten om er zeker van te zijn dat ik daar niet in trap. Tijdens mijn gepeins biedt hij remise aan. Dat is vast goed bedoeld, maar het voelt wat respectloos, want al heb ik weinig tijd, wanneer ik zijn truc pareer heb ik een aanval die niet te stoppen valt. Ik lach hem toe (lees; uit).

Nog 2 minuten op de klok. Ik speel Tg6. Mijn tegenstander denkt nog een minuut of 15 na. Dan schudt hij me de hand. 0-4 !

De rest van de avond duurt niet lang, Tijn wint vrij snel na mij. 0-5. En voor we kunnen dromen van een 0-8 gaan de laatste drie bordes allemaal naar Amstel 5. Desalniettemin, 3-5 is een prima uitslag waar we best tevreden mee mogen zijn.

Tim

- o - 0 - o -

Kerende kansen

Bij Amsterdam West had ik nog nooit gewonnen. Dit keer ontmoette er ik Willem Visser, hij presenteerde f4 en al vroeg in de partij sloeg hij met zijn loper in op mijn f7. Zijn ijlings toegesnelde stukken brachten een opeenhoping van vijandelijkheden, m'n koning kon maar ternauwernood het vege lijf redden.

Vanuit het diepe duister zocht ik een uitweg. En ze, aan het front van Willems strijdkrachten lag een vorkje te wachten op mijn zet. "Ach, de bordjes zijn verhangen" zuchtte Willem. Jazeker, gedane zetten nemen geen keer, kansen wel. Al doende benaderde ik een stelling die weids uitzicht bood op mijn eindelijk verdiende winst.

4-3 voor ons, seinde Robert. En "je mag remise maken". Maar met zoveel blijie winst voorhanden wilde ik de avond liever mooi afsluiten. Was het hebzucht ? Ik bedacht een matconstructie, zag een prachtig paardoffer en, helaas, vergooide spontaan al mijn verhangen bordjes. Kansen kunnen niet alleen keren, ze doen het ook.

Langzaam maar secuur sloeg Willem aan het wurgen. Om ons heen zag ik een massa mannen zich staan te verdringen als waren zij getuige van een autodafe. Willem schoof onverdroten door en redde de 4-4. Het was 21 februari 2019. Bij Amsterdam West heb ik nog nooit gewonnen.

Jaap

- o - 0 - o -

Die niet zet die niet wint

Henk Enserink gaf acte de présence in de B-groep (1600-2000) van alweer het 79e Noteboomtoernooi in Leiden. Van de vijf gespeelde partijen won hij er twee en verloor er drie waarmee z'n TPR op 1775 uitkwam, iets boven zijn rating. Roald Vos speelde er een vierkamp maar moest helaas drie nullen incasseren.

Op IJburg zijn inmiddels de eerste twee rondes gespeeld van het SGA-veteranen-kampioenschap. De delegatie van EsPion bestaat uit zeven man: Roland Wastiaux (A), Pieter Kok, Henk Plantfeber en Raf Tjong Akiet (B/C), Bram van der Veegt, Meindert Hofman, Mick Vaassen (D) en een vrouw: Jos Kraaij (D).

Volg hen via www.sgaschaken.nl > toernooien > veteranenkampioenschap.

Snelschaakkampioenschap Amstelveen

Op (goede) vrijdagavond 19 april organiseert Zukertort in het Go-Centre in Amstelveen het 44e open Snelschaakkampioenschap van Amstelveen. Speeltempo 3 minuten + 2 seconden per zet. Er wordt begonnen met kwalificatierondes waarna er finalegroepen van acht spelers worden gevormd. Info en aanmelden: www.zukertortamstelveen.nl.

Oranje-Snelschaaktoernooi

In de Koningsnacht van 26 op 27 april organiseert Amsterdam West in het Bilderdijkpark traditiegetrouw het Oranje-Snelschaaktoernooi. Ook hier eerst kwalificatierondes en daarna finalegroepen. Het speltempo is 5 minuten zonder toegevoegde tijd per zet. Info en aanmelden: www.svamsterdamwest.nl.

- o - 0 - o -

*Lieve kinderen.
Jullie wilden weten hoe ik het schaken geleerd heb. Ik wil dat wel vertellen, als jullie ten minste rustig willen luisteren. Niet schoppen, Kleine Japie. Dit verhaal begint bij mijn grootvader. Dat was een kleine, grijze man met een enorme snor, die in zijn leven weinig opzienbarends heeft verricht. Maar hij heeft, met zijn vrienden, in 1928 de Schaakclub Nieuwendam opgericht. Die club bestaat nog steeds, maar mijn grootvader, bekend als Piet Senior, heeft inmiddels de geest gegeven. Kleine Japie, hond daarmee op.*

Toen ik een jaar of acht was, ging ik op dinsdagavond met mijn vader mee, om de stukken op te zetten. Dat heeft niet zo lang geduurd. Waarschijnlijk maakte het mij niet uit of het veld rechts nu een witte of een zwarte kleur had. Maar ook bij ons thuis, in Tuindorp Nieuwendam, werd veel aan schaken gedaan. Mijn vader, op de club werd hij Piet Junior genoemd, was er wedstrijdleider, secretaris en maker van het maandelijks, gestencilde clubblad. De bestuursvergaderingen werden bij ons thuis gehouden en eens in de maand was er een weekend dat het blad, met de naam Het Quadrant, werd gestencild. Dat gebeurde met een oude, handmatig bediende machine die warm liep en dan spetters diepzwarte inkt begon rond te strooien. Niet aankomen, Kleine Japie. Na een half uurtje konden we dan weer verder.

Ik was inmiddels een jaar of vijftien geworden en werd lid van Nieuwendam. Spelen in Gebouw de Purmer aan het Kerkepad. Voor een contributie van 30 cent per maand. Dat lijkt nu misschien weinig, maar één cent per dag was toch een rib uit mijn lijf. Al snel speelde ik in het tweede tental. Ja kinderen, toen werd er tegen andere clubs met tentallen gespeeld. Soms mocht ik ook met het eerste tental meedoen, als reserve. Ik werd dan aan het tweede bord gezet, omdat ik toch wel zou verliezen. Daar heb ik toch aardige winstpartijen gemaakt.

In die tijd werd de club langzaam groter. Ik herinner me nog goed de heer Koot, die in 1967 lid werd. Ik maakte hem toen in verschillende partijen helemaal in. Veel later, toen ik lid was geworden van Abcoude, moesten we spelen tegen Nieuwendam. Ik kwam tegenover de heer Koot te zitten. Ik werd door hem helemaal weggespeeld. Ja kinderen, zo gaat het met bejaarde schakers. Niet lachen, Kleine Japie.

Wouter van Kooten

- o - 0 - o -

Een jolige juffrouw in Twente
greep graag in het voorjaar de rente.

Voor een extra duit
schreef zij op haar ruit
Geachte cliënte, 't is lente !

EsPion 2 zet ENPS 5 opzij

Een maand geleden ging EsPion 2 hard onderuit op Kattenburg tegen de Raadsheer 2 en dus viel er wat recht te zetten tegen ENPS 5. Een ploeg die vecht tegen degradatie in onze klasse en bestaat uit nogal wat ex-leden van 'het Grasmatt'. Een roemruchte club waar je volgens de overlevering in een geur van wiet en alcohol vaak op een grote nederlaag werd getraakteerd.

ENPS stuurde een vrouw en acht mannen naar Torendael. Hoffelijk zoals heren geacht worden te zijn speelde de vrouw op het eerste bord en de achtste man deed dienst als non-playing captain en verslaggever. Qua rating hadden wij overal voordeel op bord 3 na waar Willem mocht opboksen tegen een verschil van 100 punten.

Zelf speelde ik op bord 5 een wat moeilijke Franse opening. Op zet 14 dacht ik een kansje te zien met een schijnoffer. Nadat ik uitgebreid alle mogelijke vervolgzetten had onderzocht en mijzelf verzekerd had dat het niet te weerleggen viel speelde ik 14...Txc2.

Mijn tegenstander reageerde uiteraard met 15. Dxc2 waarna hij na 15...Dxb3 er waarschijnlijk verstandig aan zou hebben gedaan na dameruil de kwaliteit weer terug te geven. In plaats daarvan speelde hij 16. Dc7. Het paard op a4 hing nu en mijn tegenstander kon het mij verder niet meer lastig maken.

Op bord 2 maakte Mart inmiddels zijn reputatie waar met zijn vierde remise in vier externe partijen dit seizoen. Het affiche op het zevende bord sprak tot de verbeelding: De Liefde – Kusse. Het leverde een passioneel gevecht op waarbij De Liefde elke mogelijkheid benutte om pionnen te slaan. Dat dit ten koste ging van een hoop stukken leek daarbij van ondergeschikt belang. Toen er nog 1 pionnetje te slaan viel en hij er zelf nog 6 had staan gooide hij de handdoek in de ring. Harrie creëerde ondertussen constant zijn eigen problemen, loste ze ook weer fraai op en kon eveneens een vol punt laten bijschrijven. Een comfortabele 3½ – ½ voorsprong was het gevolg.

Alfred kreeg remise aangeboden. Frans had het lastig en zijn tegenstander dreigde continu mat achter de paaltjes te geven.

Peter speelde een eindspel met een toren tegen paard en loper, dat zag er ook niet lekker uit maar zijn tegenstandster zat in tijdnood. Willem stond solide en daar zat toch wel minstens het winnende halfje in. Alfred kon de remise dus aannemen.

Peter speelde een pion op en bood remise aan maar zag over het hoofd dat hij inmiddels schaak stond. Zijn tegenstandster had wel oren naar de twee minuten extra en dus moest wedstrijdleider Henk in actie komen. Die had echter zoveel moeite om de klok goed in te stellen dat de tegenstandster van Peter hem maar uit zijn lijden verlostte door alsnog de remise te accepteren.

Willem was in een toreneindspel verzeild geraakt. Creëerde twee verbonden vrijpionnen en ruimde de pionnen van zijn tegenstander gedeceideerd op. Goed voor een fraai punt tegen een op papier sterkere tegenstander. Frans voegde nog een halfje toe met een wonderbaarlijke ontsnapping: 6-2 is het verdict van deze avond.

Met nog twee rondes te gaan is het spannend bovenin de tweede klasse A:

	Matchpunten	Bordpunten
1. ENPS 3	9	26,5
2. Raadsheer 2	8	27,5
3. EsPion 2	8	23

De volgende horde is al op één april (geen grap) tegen hekkensluiter Almere 6 waarna in de slotronde koploper ENPS 3 naar Torendael komt. We hebben het door het verschil in bordpunten met de Raadsheer 2 niet helemaal in eigen hand maar we zijn nog in de race!

Johan Metz

- o - 0 - o -

... en tot slot heeft de competitieleider het laatste woord

De klasse van de externe competitie waarin een speler voor het eerst uitkomt, is bepalend. Invallen in een hogere klasse mag, een paar keer. Omgekeerd mag niet, geen enkele keer.

Op 7 maart speelde Rudolf van Velden aan het eerste bord van EsPion 1. Tegenover hem Laurens Schilstra van Zukertort Amstelveen 4. Rating 1749 tegenover rating 1937. Rudolf wist op knappe wijze het verschil van R190 te overbruggen en remise te maken.

Het eerste realiseerde tegen de op papier veel sterkere bezoekers een keurige 4 – 4. Dat resultaat mocht er zijn. Mocht. Want weinig ontsapt aan het speurende oog van de SGA-competitieleider. Hij ontdekte dat de tegenstander van Rudolf eerder al in een hogere klasse had gespeeld. Foutje, de competitieleider kon - ook al heet hij dan Harrie Boom - niet anders dan de remise veranderen in een reglementaire winst van Rudolf. EsPion 1 wint alsnog. 4½ – 3 ½.

En Rudolfs mooie remise tegen +R190 blijft gewoon meetellen voor zijn rating.